

## Kasus til akuttnettverkssamling oktober 2013 - Ungdom

16 år gammel jente kommer til vurdering for innleggelse med mor og behandler fra poliklinikk. Jenta har gått til jevnlig samtaler på poliklinikk siste 6 mnd. Hun kommer fordi hun tidligere i uken er blitt opplevd som svært nedstemt, og har i dag kommet med sterke suicidale ytringer. Hun kunne ikke love behandler å ikke ta livet sitt. Jenta kan ikke konkretisere hva som gjør at hun ikke ønsker å leve, men beskriver et stort press hjemmefra hvor hun føler at både mor og far presser henne til å være mer åpen og inkluderende. Hun sier at far har sterke meninger, og at de krever at hun skal fortelle hvordan hun har det. Dette ønsker ikke jenta selv. Det henvises til en episode forrige fredag hvor jenta og far hadde kranglet om dette temaet, og hvor han hadde uttrykt at han kom til å ta livet sitt hvis ikke jenta endret seg. Den dårlige kommunikasjonen de to imellom har vedvart, og jenta sier at hun prøver å holde seg mest mulig borte fra hjemmet.

Mor beskriver at det er svært vanskelig for de hjemme å forstå henne siden hun ikke viser eller snakker om hvordan hun har det. Ifølge mor legger jenta mange planer, som f.eks å slutte på skolen, uten at de blir inkludert. Mor sier at hun og far ikke krever at jenta skal dele sine innerste tanker, og uttrykker oppgitthet i forhold til hva mer de kan gjøre for henne.

Da vi snakker med jenta alene gråter hun, og blir veldig trist. Hun sier at mor gir uttrykk for å være mer forståelsesfull her enn hva tilfellet er hjemme. Jenta gir uttrykk for at mor ikke bryr seg om situasjonen og at hun føler seg sviktet i forhold til dette.

Hun varierer mellom å gi god blikk-kontakt og å se mye ned. Jenta beskriver at hun har det vanskelig og at hun ikke har lyst å leve mer. Dette er tanker hun sier hun strever med hele tiden, men at det har toppet seg fordi hun føler seg presset hjemme til å åpne seg mer og fortelle hvordan hun har det. Hun beskriver at hun nå har det så ille at hun har lagd en "vanntett plan" i forhold til å ta sitt eget liv. Da hun blir spurt om detaljer rundt dette, som f.eks metode o.l svarer jenta at hun ikke vil meddele fordi det er for personlig, og at det ikke spiller noen rolle hvordan hun skal gjøre det. Hun bekrefter å ha tatt avskjed med en kamerat hun traff i går, ved å antyde til vedkommende at det kanskje var siste gang de møttes. Avskjedsbrev har hun skrevet for lenge siden.

Pas har selvskadet de siste 2 årene. Hun bruker stort sett barberblad ved selvskading og veksler mellom å kutte mange overfladiske kutt og noen ganske dype kutt. Hun har blitt sydd 2-3 ganger.

Jenta sier at hun bærer på hemmeligheter, men betegner dette som sitt "eget strev", som hun ikke vil dele med andre. Pas. sier at hun har hørt stemmer som sa at hun skulle ta livet sitt en gitt dato om 2 dager, men at hun klarte å kjøpslå med dem slik at datoen ble utsatt, fordi hun hadde avtalt et møte med sin terapeut, og det var viktig for henne å holde det hun hadde lovet.

Hun måtte i den samtalen "spille spill", og holde maska for at ikke hennes planer om suicid skulle bli avslørt. Pasienten fortalte også at hun ved enkelte anledninger har sett skygger, og hyppigheten av dette har økt de siste ukene. Det er tilfeldig når og hvor disse skyggene dukker opp, og hun beskriver skyggene som "et svart omriss av en skikkelse".